

Kdy jsem byl nejvíc hrdý na to, že jsem Čech

Moc dobře si vzpomínám na den, kdy jsem byl velice hrdý na to, že jsem Čech. Jelikož jsem sportovní fanoušek, tak uhadnete, že se tato vzpomínka bude týkat velice významného sportovního zážitku pro Českou republiku.

Už od malička jsem totiž zapálený do sportu, moc rád ho sleduji, a to hlavně fotbal a hokej. A právě tato vzpomínka se bude týkat hokejového zážitku. Byl to klasický den jako každý jiný, v čem se lišil, bylo, že se hrálo semifinále MS 2010 v hokeji. Náš český tým nastupoval proti velice silnému švédskému týmu. Zápas se pro nás nevyvíjel nějak dobře, Švédi nás tlačili a pro českého fanouška to byla napínavá podívaná. Tenkrát jsme prohrávali 1:2, a když se hrála poslední minuta, skoro každý, včetně mě, už nevěřil v dorovnání skóre. Poslední bulky byla v obranném pásmu Švédů, kterou i vyhráli. Ovšem náš rychlý nátlak vyústil v přebrání puku, rychlé poslání před bránu, kde byl tehdy ne moc známý český obránce Rachůnek, vypálil a padl gól. V tu chvíli jsem tomu nemohl uvěřit, nikdy jindy jsem nic takového nezažil, byl jsem doma, rozbušilo se mi srdce, hrozně jsem křičel a z ostatních baráků a bytů jsem slyšel to samé, jen křik, křik, v ten moment musel křičet snad každý Čech. „Gól!“ Bylo to neuvěřitelné, neuvěřitelný zážitek, na který já osobně snad nikdy nezapomenu. V prodloužení jsme Švédy dokonce tlačili, gól ovšem nepadl. Museli jsme si všichni počkat až na nájezdy, kde jsme dosáhli vítězství a dostali jsme se do finále.

Pro mě nejlepší hokejový zápas, který jsem kdy viděl. Ve finále jsme nastoupili proti Rusku, které bylo považováno za jasného favorita, protože silnějšího týmu na tomto MS prý nebylo, a byl to opravdu hektický zápas, ale nakonec jsme vyhráli a tím i celé mistrovství. Ovšem pro mě byl stejně víc napínavý, hektický a lepší zápas předtím, a to díky momentu, jaký předvedl právě Rachůnek, který už bohužel není mezi námi.

Tadeáš Horký, I4. A

SŠAI, Weilova 4, 102 00 Praha 10 – Hostivař

Šk. rok 2014/2015